

SALA STAMPA DELLA SANTA SEDE **BOLLETTINO**

HOLY SEE PRESS OFFICE BUREAU DE PRESSE DU SAINT-SIÈGE PRESSEAMT DES HEILIGEN STUHLS
OFICINA DE PRENSA DE LA SANTA SEDE SALA DE IMPRENSA DA SANTA SÉ
BIURO PRASOWE STOLICY APOSTOLSKIEJ دار الصحافة التابعة للكرسي الرسولي

N. 0380

Lunedì 02.08.2004

Sommario:

◆ **MESSAGGIO DEL SANTO PADRE AL PRESIDENTE DELLA CITTÀ DI VARSAVIA IN OCCASIONE DELLE CELEBRAZIONI DEL 60° ANNIVERSARIO DELL'INSURREZIONE DI VARSAVIA**

◆ **MESSAGGIO DEL SANTO PADRE AL PRESIDENTE DELLA CITTÀ DI VARSAVIA IN OCCASIONE DELLE CELEBRAZIONI DEL 60° ANNIVERSARIO DELL'INSURREZIONE DI VARSAVIA**

MESSAGGIO DEL SANTO PADRE AL PRESIDENTE DELLA CITTÀ DI VARSAVIA IN OCCASIONE DELLE CELEBRAZIONI DEL 60° ANNIVERSARIO DELL'INSURREZIONE DI VARSAVIA

- MESSAGGIO DEL SANTO PADRE IN LINGUA ORIGINALE
- TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA

Pubblichiamo di seguito il messaggio che Giovanni Paolo II ha inviato al Presidente della città di Varsavia (Polonia), il Sig. Lech Kaczyński, in risposta all'invito a partecipare alle celebrazioni del 60° anniversario dell'Insurrezione di Varsavia:

• **MESSAGGIO DEL SANTO PADRE IN LINGUA ORIGINALE**

Szanowny Pan
Lech Kaczyński
Prezydent Miasta Stołecznego
Warszawy

Szanowny Panie Prezydencie,

Bardzo dziękuję za zaproszenie mnie do wzięcia udziału w obchodach 60. rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego. Całym sercem jednoczę się z mieszkańcami Stolicy i ze wszystkimi Rodakami uroczystie wspominającymi dramatyczne dni, które stanowiły niejako apogeum oporu, jaki podczas okupacji cały naród stawiał hitlerowskiemu najeźdźcy. Jako syn tego narodu pragnę złożyć hołd poległym i żyjącym bohaterom sierpniowego zrywu.

Chylę głowę przed powstańcami, którzy w nierównej walce nie szczędzili krwi i własnego życia dla Ojczyzny. Choć w ostatecznym rozrachunku na skutek braku odpowiednich środków i z powodu zewnętrznych uwarunkowań ponieśli militarną klęskę, ich czyn na zawsze pozostanie w narodowej pamięci jako najwyższy wyraz patriotyzmu. Jak wiele musiało być miłości do Ojczyzny w sercach tych, którzy nie zważając na młody, często jeszcze dziecięcy wiek, na całe życie, które otwierało się przed nimi, szli na barykady w imię osobistej i wspólnej wolności. Z podziwem i czcią wspominam żołnierzy Armii Krajowej i innych formacji militarnych, którym przewodził pułkownik, potem generał Antoni Chruściel «Monter». Wspierali ich cywilni mieszkańcy Warszawy, których dziesiątki tysięcy poległo na placu boju. Jak nie wspomnieć bohaterskich kapłanów, którzy jako kapelani powstania nieśli ostatnią posługę walczącym, często za cenę własnego życia. W szczególny sposób pragnę oddać hołd bohaterskim lekarzom i pielęgniarkom, które jako sanitariuszki troszczyły się o walczących. Wiele z nich zostało zamordowanych wraz z rannymi, którym świadomie towarzyszyły do końca. Ufam, że pamięć tych heroicznych kobiet i dziewcząt pozostanie zawsze żywa jako wezwanie do bezinteresownej służby potrzebującym.

Kiedy powracam pamięcią do tamtych wydarzeń i do ludzi, którzy w nich uczestniczyli, odnoszę wrażenie, że Warszawa, Miasto Niezlomne, odbudowana ze zgliszcz i gruzów, nie ustępująca dziś wspaniałością innym europejskim stolicom, jest najwymowniejszym pomnikiem ich moralnego zwycięstwa. Niech pozostanie nim na zawsze.

Ślę najserdeczniejsze pozdrowienie tym, którzy przeżyli tamte dni, a dziś stanowią grono sędziwych świadków wydarzeń brzemiennych wielkością ludzkiego ducha, który zdolny jest wynosić dobro wspólne ponad najwyższe wartości przynależące poszczególnym osobom. Cieszę się, że po sześćdziesięciu latach, mimo dawnych prób wymazania z narodowej pamięci tamtych wydarzeń, mogą cieszyć się owocami swego żołnierskiego trudu.

Umiłowanej Warszawie i całej Polsce przesyłam moje błogosławieństwo. Proszę Boga, aby swoją łaską uszlachetniał serca wszystkich Polaków, tak aby wspomnienie bohaterskich dzieł przodków nie było tylko powracaniem do zamierchłej historii, ale by pobudzało do takiego umiłowania Ojczyzny, które również w czasie pokoju przejawiać się będzie przedkładaniem dobra wspólnego nad sprawy osobiste.

Pozdrawiam Pana Prezydenta Warszawy oraz wszystkich uczestników rocznicowych uroczystości. Przesyłam wyrazy mojej duchowej jedności i z serca błogosławię.

Z Castel Gandolfo, 27 lipca 2004 r.

IOANNES PAULUS II

[01220-09.02] [Testo originale: Polacco]

• **TRADUZIONE IN LINGUA ITALIANA**

Egregio Signor
Lech Kaczyński
Presidente della città di Varsavia
Capitale della Polonia

Egregio Signor Presidente,

La ringrazio per avermi invitato a partecipare alle celebrazioni del 60. anniversario dell'Insurrezione di Varsavia.

Con tutto il cuore mi unisco agli abitanti della Capitale e a tutti i Connazionali nella solenne commemorazione dei drammatici giorni che in un certo modo hanno costituito l'apogeo della resistenza che durante l'occupazione hitleriana tutta la nazione aveva opposto all'invasore. Come figlio di codesta Nazione desidero rendere omaggio agli eroi di quello slancio di agosto, ai caduti e ai tuttora viventi.

Mi inchino davanti agli insorti che nella lotta impari non hanno risparmiato il loro sangue e le loro vite per la causa della Patria. Anche se alla fine per mancanza di mezzi appropriati ed a causa di condizionamenti esterni subirono una sconfitta militare, il loro gesto rimarrà per sempre nella memoria nazionale quale più alta espressione di patriottismo. Quanto amore per la Patria doveva esservi nei cuori di coloro che, nonostante la giovane età, spesso poco più che bambini che si stavano affacciando alla vita, salivano sulle barricate nel nome della libertà propria e dell'intera comunità. Ricordando esprimo la mia ammirazione e rendo omaggio ai soldati dell'Armata Nazionale (Armia Krajowa) e di altre formazioni militari comandate dal colonnello, poi generale Antoni Chruściel («Monter»). Essi venivano aiutati dai civili di Varsavia che a decine di migliaia perirono sul campo di battaglia. Come non ricordare gli eroici sacerdoti, cappellani dell'insurrezione che assistevano i combattenti fino all'ultimo, spesso a costo della propria vita. In modo speciale desidero rendere onore alle eroiche donne-medico e alle infermiere che curavano i combattenti. Molte di loro sono state trucidate insieme con i feriti che assistevano consapevolmente, fino alla fine. Spero che il ricordo di queste eroiche donne e ragazze rimarrà sempre vivo incoraggiando al servizio disinteressato di chi è nel bisogno.

Quando torno con la memoria a quelle vicende e alle persone in essa coinvolte, ho l'impressione che Varsavia, Città Indomabile, che oggi, ricostruita dalle rovine e non meno splendida delle altre capitali europee, è un eloquente monumento della loro vittoria morale. E tale rimanga per sempre.

Saluto cordialmente tutti coloro che hanno vissuto quei giorni e oggi costituiscono un gruppo di anziani testimoni degli avvenimenti segnati dalla grandezza dello spirito umano capace di elevare il bene comune sopra i più alti valori propri delle singole persone. Sono contento che dopo sessant'anni, nonostante i precedenti tentativi di cancellare dalla memoria nazionale quelle vicende, essi possano gioire dei frutti del loro sforzo militare.

All'amata Varsavia e a tutta la Polonia impartisco la mia benedizione. Chiedo a Dio di rendere con la sua grazia sempre più nobili i cuori di tutti i polacchi affinché il ricordo delle gesta eroiche degli antenati non sia soltanto un ritorno ad una storia remota ma uno stimolante esempio di amore della Patria che anche nel tempo di pace si esprima nell'anteporre il bene comune alle vicende personali.

Saluto il Signor Presidente di Varsavia e tutti i partecipanti alle celebrazioni di questo anniversario. Invio espressioni della mia unione spirituale e benedico di cuore.

Da Castel Gandolfo, 27 luglio 2004

IOANNES PAULUS II

[01220-01.01] [Testo originale: Polacco]

[B0380-XX.02]
